

[Arne Christiansen.]

retholdes, hvis den økonomiske sanering skal fortsættes.

Det må i denne forbindelse erindres, at en forhøjelse af bevillingerne til boligfonden jo allerede har fundet sted. Hertil kommer, at andre midler skal sættes ind over for nedgangen i boligbyggeriet. Allerede gennemført er en rentenedsættelse og ophævelse af kreditrateringen, begge foranstaltninger af væsentlig betydning for nybyggeriet. Den økonomiske sanering har allerede ført til, at ejendoms- og grundpriser er stagneret over det meste af landet, ja, i visse områder endda er faldende, og den nye jordlovgivning, som — og det vil jeg også gerne sige til hr. Kaj Andresen — snart vil blive fremsat af regeringen, vil yderligere fremme denne udvikling.

Hertil kommer, at kommunerne i videre omfang har fået adgang til udenlandske lån. Noget behov for SF's forslag er der således ikke, hverken ud fra et almindeligt samfundsmæssigt synspunkt eller ud fra et særligt, isoleret hensyn til boligbyggeriet.

Venstre kan som sagt ikke gå ind for dette forslag, men jeg giver tilslutning til boligministerens henstilling om, at forslaget behandles i udvalg.

Grethe Philip: Det lovforslag, vi her behandler, har tydeligvis to formål; dels at ændre en bevillingspraksis, som forslagsstillerne åbenbart finder uhensigtsmæssig, dels at søge bevillingen til boligfonden forhøjet.

Vi har her mest talt om det sidste, men det kan måske være rimeligt også at tale lidt om det manglende bevillingsinitiativ, som forslagsstillerne taler om. Dertil er vel blot at sige, at det står jo ethvert folketingsmedlem frit for at fremsætte forslag til lov om en ny bevilling eller om forhøjelse af en bevilling ved tillægsbevilling. Når denne adgang ikke hidtil er blevet udnyttet i større udstrækning end sket er, så skyldes det vel nok først og fremmest, at der ikke er særlig stor sandsynlighed for at få bevillinger på en nylig vedtagen finanslov ændret på punkter, hvor regering og opposition har forskellig opfattelse.

Socialistisk folkeparti nærer vel næppe heller alt for optimistiske forestillinger om udfaldet af behandlingen af det foreliggende

lovforslag. I øvrigt gælder det vel, at en væsentlig del af de lovforslag, der i tidens løb er fremsat af oppositionen, har en bevillingsmæssig side, for så vidt som de vil påføre staten øgede udgifter enten allerede i det pågældende finansår eller senere. Jeg finder det rigtigt, at oppositionen har denne adgang til selvstændigt bevillingsinitiativ, men jeg ser ikke nogen ubetinget fordel i, om denne adgang udnyttes langt mere end hidtil. Jeg tænker her navnlig på forslag, der som det foreliggende vedrører det finansår, vi allerede er inde i. Ved finanslovbehandlingen sker der jo ikke blot en vurdering af den enkelte udgiftspost isoleret set, men også en vurdering af de samlede udgifter og indtægter betragtet som en helhed. Vi må se i øjnene, at vi her stadig er nødt til at øve os i begrænsningens kunst for at holde de samlede udgifter inden for den ramme, der er til rådighed, og at vi derfor også stadig stilles over for at skulle holde igen på udgifter, der set hver for sig kan synes meget påkrævede. Det er først og fremmest regeringen, der har mulighed for at danne sig det samlede overblik, som er nødvendigt også til bedømmelse af, om den enkelte udgift kan indpasses, og derfor er det efter min mening også ønskeligt, om bevillingsinitiativet i fremtiden som hidtil i første række udgår fra regeringen.

Hvad angår det konkrete forslag om forhøjelse af boligfondens midler, kan jeg henvise til, hvad der tidligere er sagt herom af mit parti bl. a. under finanslovdebatten. Vi finder, at en øget byggemodning er ønskelig, og vi har med glæde konstateret en betydelig udvidelse af de midler, der fra statens side er stillet til rådighed herfor, samt den yderligere stigning, der er planlagt i de næste år. Byggemodning vil på længere sigt være med til at fremme en hensigtsmæssig bebyggelse; derimod tror jeg, det er forkert at sige, at der på kort sigt er tale om væsentlige beskæftigelsesmæssige virkninger. Jeg tror, disse er uhyre begrænsede, da lønkvotaen jo ved byggemodning er meget ringe.

Vi finder ikke, at den finansielle og økonomiske situation alt taget i betragtning tilsiger, at vi på dette tidspunkt skal udvide bevillingsrammen for byggemodning, og vi må derfor tage afstand fra selve lovforslaget. Men naturligvis kan jeg føje